

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 mei 2002

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 143 van het
Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER PIETERS

Art. 2

In het voorgestelde 3°, de woorden «studenten van het hoger onderwijs» vervangen door de woorden «kinderen die recht geven op kinderbijslag».

VERANTWOORDING

Niet enkel studenten van het hoger onderwijs maar ook leerplichtigen kunnen buiten hun studietijd een inkomen verwerken door afzonderlijke arbeid of nijverheid. Door enkel in hoofd van studenten de inkomsten uit arbeid niet langer aan te merken als bestaansmiddel, wordt een onredelijk onderscheid gecreëerd tussen deze categorie en de leerplichtigen. Het is dan ook beter om te kiezen voor het criterium «kinderen die recht geven op kinderbijslag» aangezien dit criterium beide categorieën omvat. De finaliteit van de gezinsbijslagregeling, namelijk de gezinslast te helpen dragen, sluit nauw aan bij de bedoeling van dit wetsvoorstel om kinderen fiscaal ten laste te beschouwen, ondanks een inkomen uit eigen «vakantiewerk». Op deze

Voorgaand document :

Doc 50 **1518/ (2001/2002)** :

001 : Wetsvoorstel van de heren Van Weddingen, Maingain en Bellot.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 mai 2002

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 143 du Code des impôts
sur les revenus 1992**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. PIETERS

Art. 2

Au 3° proposé, remplacer les mots «étudiants de l'enseignement supérieur» par les mots «enfants donnant droit aux allocations familiales».

JUSTIFICATION

Outre les étudiants de l'enseignement supérieur, les jeunes en obligation scolaire peuvent également, en dehors de leur temps d'études, recueillir des revenus d'un emploi ou d'une activité propres. En ne considérant plus les revenus du travail comme des ressources dans le seul chef des étudiants, l'on crée une distinction injustifiée entre cette catégorie et les jeunes en obligation scolaire. Il est dès lors préférable d'opter pour le critère «enfants donnant droit aux allocations familiales», qui englobe les deux catégories. La finalité du régime de prestations familiales, qui est d'aider à assumer la charge de famille, correspond parfaitement à l'objectif de la proposition de loi à l'examen, à savoir considérer les enfants comme fiscalement

Document précédent :

Doc 50 **1518/ (2001/2002)** :

001 : Proposition de loi de MM. Van Weddingen, Maingain et Bellot.

wijze ontstaat er een automatische begrenzing aan de activiteit, die buiten de studietijd wordt uitgeoefend. De wetgeving op kinderbijslag stelt grenzen aan de winstgevende bezigheid dat een kind mag uitoefenen naast zijn studies. Deze grenzen aan de activiteit beantwoorden aan de doelstelling van dit wetsvoorstel. Zij beperken de omvang van de activiteit zonder een loon-grens op te leggen.

Nr. 2 VAN DE HEER PIETERS

Art. 2

In het voorgestelde 3°, tussen «3°» en het woord «bezoldigingen» de woorden «winsten, baten of» invoegen.

VERANTWOORDING

Studenten kunnen niet enkel onder gezag maar ook zelfstandig een activiteit uitoefenen buiten hun studietijd om geheel of gedeeltelijk de kosten van hun studie te financieren. Zij kunnen dan ook «winsten of baten» realiseren zoals gedefinieerd in artikel 23 en volgende van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992.

Dirk PIETERS (CD&V)

à charge, même s'il recueillent un revenu de leur «travail d'étudiant». L'activité effectuée en dehors du temps d'études est ainsi automatiquement limitée. La législation relative aux allocations familiales pose des limites à l'activité lucrative qu'un enfant peut exercer en dehors de ses études. Ces limites répondent à l'objectif poursuivi par la proposition de loi. Elles limitent l'ampleur de l'activité sans imposer un plafond de revenus.

N°2 DE M. PIETERS

Art. 2

Dans le 3° proposé, remplacer les mots «des rémunérations perçues» par les mots «des rémunérations, bénéfices ou profits perçus».

JUSTIFICATION

Les étudiants peuvent exercer une activité sous une autorité mais aussi une activité indépendante en dehors de leurs études afin de financer totalement ou en partie le coût de celles-ci. Ils sont donc susceptibles de réaliser des «bénéfices ou profits» tels que définis aux articles 23 et suivants du Code des impôts sur les revenus 1992.